

много години въ държавитѣ на единъ князь, който му даде прибѣжище, Станиславъ имаше една дъщеря, която бѣше сѣщо като баща си заслужлива: Да бѣше была друга нѣкоя на нейно мѣсто, тя щеше да умрѣ отъ жалбѣ, че той не бѣше вече царь; но тя думаше: „Вѣроятно че ie по-добрь за баща ми като изгуби коронажтѣ си, нежели да ѣ държи.“ Богъ поиска да награди благочестіето и разумността на тази княгиня; и за туй вдѣхна на Бурбонскыя князь — първъ Министарь на Францѣ — намѣреніето за да ѣ ожени за царь Лудовика XIV, колкото и че тя бѣше по-стара отъ него, и не бѣше толко хубава. Царьтъ ся ожени за нея, и ѣ много обичаше, защото бѣше твѣрдѣ добродѣтелна. Подиръ нѣкое врѣме, стана единъ голѣмъ бой, и когато заключихъ мира, той ся заключи съ договоръ щото Лотаринскыйтъ князь да отстъпи княжеството си на Станислава, а той на мѣстото му да заземе едно по-богато княжество, което ie въ Италіѣ, и което ся нарича Тоскана. Отъ онуй врѣме, т. ie. отъ годинжтѣ 1737, Станиславъ стана Лотарингскый князь, дѣто ся грѣжаше само да облагополучи народытъ си, и да прави добро на сиромасытъ; а подиръ смьртътъ му, която ся случи на 1766, Лотарингія ся присъедини на Француското царство. А колкото за неговжтѣ дъщеря, тя ie умрѣла Француска царица на 1768, и като бѣше тя жьртвувала Богу коронажтѣ си, Богъ ѣ даде другъ по-богатъ, единъ *Наслѣдешвениъ*, вмѣсто *Избирашелна*.

ЕЛЕНА.

Вый казвате, че Француската корона ie *Наслѣдешвенина*: ще ся каже, че когато умрѣ царьтъ